

Det kunde maaske ogsaa have sin Interesse at se, hvorledes Forholdet er med Hensyn til vor Indførsel fra og Udførsel til England i de samme Aar. Vi indførte fra England i 1913 for 135 Mill. Kr., kun 16 pCt. af vor samlede Indførsel. I 1921 indførte vi for 305 Mill. Kr. eller 18 pCt., 1922 for 341 Mill. Kr. eller 22 pCt. og i 1923 for 407 Mill. Kr. eller 20 pCt. af vor samlede Indførsel. Vi udførte til England i 1913 for 398 Mill. Kr. eller 62 pCt. af hele vor Udførsel, i 1920 for 654 Mill. Kr. eller 41 pCt., i 1921 for 819 Mill. Kr. eller 58 pCt., i 1922 for 757 Mill. Kr. eller 64 pCt. og endelig i 1923 for 1 062 Mill. Kr. eller 63 pCt. af vor samlede Udførsel. Det kunde maaske ogsaa have sin Interesse at faa oplyst — det er de sidste Tal, jeg skal nævne —, at vi har købt i Tyskland i 1922 blandt andet Jern og Arbejder deraf for 65 Mill. Kr., Manufakturvarer for 65 Mill. Kr., Beklædningsgenstande for 34 Mill. Kr., Autómobiler, Cykler m. m. for 8 Mill. Kr., Papir og Arbejder deraf for 13 Mill. Kr. og Glas og Glasvarer for 9 Mill. Kr.

Som jeg har sagt, viser disse Tal, at vi er gode Kunder for Tyskland, og jeg mener, at det kan fremføres som et vægtigt Argument i de Forhandlinger, som naturligvis nu maa føres mellem de to Lande. Vi har jo haft og har vel fremdeles en Mestbegunstigelsesret, men det viser sig, at den, havde jeg nær sagt, er fuldstændig værdiløs. Man vil vide, at den nye Told paa Heste er 500 Mark. Belgien har ved Forhandlinger med Tyskland opnaaet, at disse 500 Mark er blevet nedsat til 140 Mark. Nu skulde man tro, det laa lige for, at vi kunde faa en tilsvarende Nedsættelse; men Tyskland har blankt afvist det, saa Tolden er fremdeles de 500 Mark. Hvad angaar den Kvægtold, vi har faaet, er den anderledes følelig end den tidligere. Medens Tolden tidligere var 8 Mark pr. Dobbeltcentner Kød, er den nu gaaet op til nogle og tyve Mark; og hvis de Forhandlinger, der nu maa finde Sted, ikke fører til noget Resultat, kommer vi i 1926 — jeg tror, det er den 1. August — op paa 45 Mark pr. Dobbeltcentner, en ganske kolossal Told, der temmelig sikkert vil bevirke, at vor Udførsel til Tyskland fuldstændig vil standse.

Jeg har nævnt dette her, fordi det, som sagt, forekommer mig, at det er særdeles betydningsfuldt, at vi paa Rigsdagen følger denne Sag med den største Interesse. Vi hylder absolut den Anskuelse indenfor Venstre, at vi maa gøre, hvad vi kan, for

at vi kan faa den friest mulige Vareindførsel og Vareomsætning over Grænserne; derfor er det ogsaa mit Haab, at det skal kunne lykkes gennem de Forhandlinger, der skal føres, at komme til et Resultat og faa Tyskland til at indse, at disse Toldsatser overfor en saa god Kunde som Danmark maa nedsættes meget betydeligt.

Det er ganske naturligt blevet udtalt fra de forskellige Ordføreres Side, hvorledes de saa paa Fremtiden. Jeg tror nok, man kan sige, at som den røde Traad gennem deres Udtalelser gaar, at det sikkert er vanskelige Tider, vi gaar i Møde, og derom er der for mig ingen Tvivl. Efter de Iagttagelser, jeg har gjort, særlig paa de Egne, hvor jeg er kendt, hvor jeg færdes og bor, nærer jeg ingen Tvivl om, at efterhaanden som Indtægterne daler paa Grund af Kronestigningen, medens de meget store Udgifter, de store Skatter, som vi ikke saadan slipper bort fra, bibeholdes, vil der være mange, som ikke vil være i Stand til at betale det, man kræver, ikke mindst i Form af Skatter. I alt Fald i visse Egne af Landet ser det nærmest ud til, at vi nærmer os en meget vanskelig Krise.

Derfor gør det et nedslaaende Indtryk, naar man hører den højtærede Finansminister — og han taler selvfølgelig paa Regeringens Vegne — sige, at man aldeles ikke kan vente Skattenedsættelse, ja, han lader nærmest skinne igennem, at i alt Fald de direkte Skatter kan taale endnu en Omdrejning. Nægtes kan det jo heller ikke, at allerede ved de Lovforslag, der er forelagt i dette Øjeblik, vil, for saa vidt de bliver gennemført, som en given Sag netop de kommunale Udgifter, som er ganske uhyre tyngende, meget kraftigt vokse. Og det er ikke alene de sociale Love, som jeg i Øjeblikket hentyder til, der vil medføre mange og store Udgifter, men der er jo ogsaa andre Ting, som her er at tage i Betragtning. Ikke mindst tænker jeg i denne Forbindelse paa de Skolelovforslag, der er forelagt, eller som vi kan vente fra den nuværende Undervisningsministers Side. Dér er vi fra Venstres Side af den Anskuelse, og vi vil meget henstille, at den maa brede sig mere og mere, at vi i disse Tider ikke kan komme ind paa disse kostbare og ret storstillede Systemer. Det er da ogsaa vor Anskuelse, at det til syvende og sidst ikke er sagt, at det, selv om man gik til disse Udgifter, blev en mere aandsbaaren Skole, der paa den Maade kom frem. Det er vist tidt saaledes, at man netop skal søge ind til de mere beskedne ydre Rammer for at finde den rigtige Aand i Skolen.